

Samenvatting van het zwartboek over de H.Dionysiusparochie.....

Geschreven door een groep bezorgde parochianen in januari 2002.

Samenvattend verslag betreffende de situatie in de Dionysiusparochie naar aanleiding van de benoeming en het feitelijk functioneren van pastoor M.Pallù sinds september 1999.

Aan de hand van de beradenstructuur, zoals die wordt gehanteerd in de parochie, vatten wij onze knelpunten, ergernissen en andere van belang zijnde feitelijkheden als volgt samen.

1. LITURGIE:

1.1 PLANNING:

Liturgie betekent plannen en vooruitzien, omdat er zoveel mensen bij betrokken zijn. Vooruitzien en plannen is bij pastoor Pallù geen sterke kant. Regelmatig moet op het laatste nippertje het voorgangerrooster worden veranderd, omdat bijvoorbeeld op een zaterdagavond, waarop een woord- en communieviering gepland stond, opeens een eucharistieviering wordt ingelast.

Als pastoor Pallù iets niet weet, vraagt hij niets. Er zijn veel betrokken vrijwilligers met een groot gevoel van verantwoordelijkheid, dat zorgelijk toeneemt, omdat ze in pastoor Pallù, wat het voorafgaande betreft, weinig vertrouwen hebben.

Ondertussen rijst de vraag: wie geeft leiding aan wie?

1.2 WEEKENDVIERINGEN:

Pastoor Pallù blijft voor veel parochianen slecht verstaanbaar. Als de preek begint dan haken ze af. Over de zang in de liturgie denkt pastoor Pallù nooit na. Hij laat dat over aan de organist en het koor. Ook komt het meermalen voor dat organist en koor iets hebben voorbereid en dan streept pastoor Pallù dit op het laatste nippertje door.

1.3 VIERINGEN IN VERZORGINGSHUIS HUGO-OORD:

Pastoor Pallù is door de staf van Hugo-Oord aangesproken over de wijze, waarop hij ouderen benadert en met ze om gaat. Hij heeft daar weinig tot geen gevoel voor.

1.4 UITVAARTEN

Er zijn veel klachten over de manier van voorgaan van pastoor Pallù bij uitvaarten. Een inhoudelijke klacht is, dat hij nauwelijks of geen aandacht geeft aan het leven van de betreffende overledene. De uitvaarten, die door pastoor Pallù worden geleid, worden als koud en onpersoonlijk ervaren.

1.5 GEZINSVIERINGEN OM HALFTWAALF:

Op verzoek van een aantal moeders is gestart met een gezinsviering om halftwaalf. Opvallend is, dat er ontevredenheid is bij de meeste mensen die erbij betrokken zijn: bij de vrouwen die het initiatief namen, bij degenen die meewerken, maar ook bij de trouwe kerkgangsters. Alleen pastoor Pallù blijft het een groot succes vinden. Hij staat niet open voor gevoelens en ervaringen van mensen, die teleurgesteld zijn.

Zo is bij een kinderrijke gezinsviering een evangelielezing uit de kinderbijbel niet toegestaan. Iedere creativiteit ontbreekt.

Een en ander is bron van frustratie voor degenen, die aan het begin enthousiast meewerkten. Ook bij deze groep heeft een aantal mensen afgehaakt.

1.6 WOORD & COMMUNIE VIERINGEN:

Pastoor Pallù heeft voor de vieringen van de lekenvoorgangers geen belangstelling. Hij heeft nog geen enkele communieviering bijgewoond waar een lekenvoorganger voorgaat.

Hij heeft nog maar een enkele keer een bijeenkomst of vergadering van lekenvoorgangers bezocht.

1.7 AVONDWAKEN:

Pastoor Pallù toont geen belangstelling voor avondwake-vieringen, zoals die sinds jaren in onze parochie ingeburgerd zijn. Hij komt niet in dergelijke vieringen en ook niet op de bijeenkomsten van de desbetreffende groep.

Een vrijwilliger van de avondwake-groep heeft inmiddels afgehaakt

1.8 LEKTOREN EN KOSTERS:

Er bestaat een orde van dienst, waar de lectoren en misdienaars zich aan houden.

Pastoor Pallù brengt hierin opeens - zonder overleg - wijzigingen aan, waardoor mensen onzeker worden en verwarring ontstaat.

Liturgie is samenspel. Niet voor pastoor Pallù. Inmiddels zijn drie lectoren gestopt. Bij de misdienaars is de opleiding uit handen van vrijwilligers genomen en overgedragen aan een stagiair, die bovendien slecht Nederlands spreekt. Vijf van de dertien misdienaars hebben aangegeven te willen stoppen.

Ook bij de koster is er onvrede ontstaan en grote zorg over de gang van zaken.

1.9 ALGEMEEN:

Pastoor Pallù is geen liturg. Het lijkt erop, alsof hij in zijn opleiding niets geleerd heeft over de dynamiek of de spelregels in de liturgie.

Hij geeft er blijk van geen creativiteit te bezitten om van liturgie iets te maken.

De aandacht van pastoor Pallù gaat uitsluitend naar de eucharistievieringen. Voor andere vieringen heeft hij geen interesse, terwijl hij toch de pastoor is en dus eindverantwoordelijke.

2 CATECHESE:

2.1 VOORBEREIDING EERSTE COMMUNIE:

- Ouderavonden:

Pastoor Pallù is verantwoordelijk voor de begeleiding van het Eerste-Communie-project. Op basis van gemaakte afspraken zou pastoor Pallù de catechese voor de ouders voorbereiden. Hiervan kwam echter niets terecht. Daarop hebben de betrokken vrijwilligers het heft in eigen hand moeten nemen in het belang van een goede voortgang van het project.

2.2 VORMSELVIERINGEN:

- Gastouderavonden:

Pastoor Pallù is een keer aanwezig geweest, maar dat was eigenlijk overbodig. De werkgroep legde het project uit. Hij kende het niet, omdat hij het niet had ingezien.

De werkgroep had de indruk, dat hij zich niet om het project bekommerde. In de voortgang bleek inderdaad, dat hij er geen belangstelling voor heeft.

Hij stelt geen enkele vraag en ook gaandeweg blijkt op geen enkel moment, dat hij het project heeft bekeken.

- Viering bij afsluiting van een fase:

Voor de viering wordt een boekje gemaakt. Dat boekje krijgt hij ruimschoots op tijd, met alle aantekeningen erin over wie wat doet. Bovendien wordt het hem uitvoerig uitgelegd. Het lijkt of hij dat allemaal niet belangrijk vindt, want ondanks alle werk en inzet en aandacht naar hem toe, gaan er toch dingen fout.

Tevoren oefent de werkgroep altijd met de kinderen in de kerk. Daar is hij nooit bij,

Zijn homilie is niet te volgen. Algemene indruk: hij heeft niets voorbereid. Inhoudelijk is er geen verband met waar het over gaat bij de afsluiting van de fase van het project.

Is het teveel gevraagd om interesse te tonen en respect te hebben voor het werk van de vormingswerkgroep?

Pastoor Pallù zegt wel steeds: "Ik ben blij: jullie hebben goed gewerkt", maar dat blijkt niet uit zijn gedrag.

Vlak voor de viering - in de sacristie - bekijkt pastoor Pallù het boekje. Als pastoor Pallù voorgaat in een viering met kinderen is er nogal eens onrust en chaos. Hij kan de kinderen niet boeien, hoewel hijzelf van het tegendeel overtuigd is. Aan de werkgroepleden werd door ouders gevraagd: "Jullie gaan toch wel door: als jullie ermee stoppen, laat ik mijn kind niet vormen".

2.3 DOOPCATECHESE:

Aanmeldingen voor het doopsel zijn sinds de nieuwe taakverdeling sterk teruggelopen. Jonge ouders voelen zich ongemakkelijk als ze moeten beloven te "verzaken aan de satan".

Uit reacties valt af te leiden, dat pastoor Pallù dit niet heeft kunnen uitleggen. Een andere (officieel goedgekeurde) formulering, die de ouders vraagt zich te verzetten tegen het kwaad in de wereld, heeft pastoor Pallù heel lang afgewezen met een simpel “nee” zonder enige argumentatie.

2.4 TIENERS

Bij de komst van pastoor Pallù in september 1999 was er in de vormselvoorbereiding nagedacht over de vorming van een tienergroep(je). Dit groepje wordt sinds herfst 2000 bij de “half-twaalf-gezinsviering” ingeschakeld als koortje. De verantwoordelijke begeleiding was aan Antonio gegeven (een stagiair). Na zijn vertrek is een aantal seminaristen van Nieuwe-Niedorp ingeschakeld.

Het wekt de indruk een Neo-Catechumenaats-onderonsje te zijn. De ouders, die vanaf het begin erbij betrokken wilden zijn voor begeleiding en om mee te denken kregen geen vat op het geheel. Ze kregen ook geen uitnodigingen voor besprekingen en bijeenkomsten en voelden zich buiten spel gezet. Toen ze dit in de gaten kregen en pastoor Pallù hierop aansprakten, verweet hij hen, dat ze niet eerder aan de bel getrokken hadden. Hierna zijn ze gestopt...

Sinds enige tijd heeft pastoor Pallù op zaterdagavonden met een groepje een eucharistieviering in de garage van een parochiaan; dit zonder medeweten van het Liturgisch Beraad en het parochiebestuur. Ook hier weer: waarom zo geheimzinnig?

2.5 CATECHESE OP DE VRIJDAG- EN DE ZATERDAGAVONDEN:

Rond alles wat pastoor Pallù doet, hangt een waas van geheimzinnigheid. Ook rijst de vraag wat voor catechese hij geeft in de “Zonnewijzer”? Waarom wordt daar niet openlijk over gesproken? Deze catechese lijkt een project te zijn van het Neo-catechumenaat, waar mensen van Nieuwe-Niedorp actief bij betrokken zijn.

Pastoor Pallù heeft een houding, dat hij zich van ons niets behoeft aan te trekken. Hij doet wat hij wil. Wij hebben de indruk, dat dit ook niet meer in de lijn van het bisdom ligt.

III. DIACONIE

Voor diaconie heeft pastoor Pallù geen belangstelling. Hij weet ook niet wat er op dat gebied in de parochie gebeurt. De voorzitter van het Diaconaal Beraad is enkele keren bij hem geweest om hem bij te praten. Opvallend was, dat pastoor Pallù geen enkele vraag heeft gesteld. Hij heeft hierover ook nooit een vraag gesteld aan de pastoraal werkster, die hiervoor verantwoordelijk was.

Hij is echter wel de teamleider. Betekent dat dan dat hij zich er niet in hoeft te verdiepen?

Als teamleider zou hij op zijn minst belangstelling kunnen tonen voor wat er in de parochie op dit gebied leeft en gebeurt.

LEIDING GEVEN:

Tal van parochianen zijn steeds in de weer in het belang van de parochie alles in goede banen te leiden. De vraag kan dan worden gesteld: wie geeft leiding aan wie?

Omdat veel mensen (terecht) bang zijn dat pastoor Pallù dingen vergeet of niet in de gaten heeft, herinneren ze hem eraan. Door hun betrokkenheid en hun trouw zijn ze steeds bezig voor pastoor Pallù de weg te plaveien.

Hij leert er niets van en gaat almaar door regelmatig op dezelfde manier roepend: "Alles gaat goed". Dat is inmiddels in de parochie een gevleugeld woord geworden. Door allerlei interventies van zich verantwoordelijk voelende mensen, waardoor missers voorkomen worden, denken parochianen, die alleen op de zondag naar de kerk komen, dat het – afgezien van zijn taal en zijn preek - allemaal wel lijkt te lopen.

Behalve mensen die op hun manier missers helpen voorkomen, zijn er ook parochianen, die zelf initiatieven nemen. Het is een bekend feit dat, waar degene, die formeel de leiding heeft, die leiding niet neemt, er vreemde krachten loskomen. In het omgaan met werkgroepen blijkt dit te werken als een splijtzwam: de meest kwetsbare personen worden eruit gepikt om dingen mee te regelen en intussen wordt de werkgroep gepasseerd. Wie heeft daar nog grip op?

Bij leiding geven hoort ook: weten wat er in de parochie allemaal gebeurt. Of dat nou gaat om het bestuur, om teamleden, om het secretariaat of om vrijwilligers. Pastoor Pallù weet het niet. Van veel groepen parochianen kent hij wel de namen, maar of hij aanvoelt en begrijpt wat er onder die mensen leeft en wat hen beweegt, is voor ieder een raadsel.

En wij weten niet waar pastoor Pallù mee bezig is, omdat hij zijn "boeken" niet opent.

Tijdens het eerste gesprek van pastoor Pallù met het voormalig parochiebestuur en het pastorale team zei Mgr. Punt, dat het niet de bedoeling was, dat onze parochie een Neo-catechumenale parochie zou worden. Pastoor Pallù op zijn beurt verklaarde, dat hij niet veel met het Neo-catechumenaat van doen had. "Alleen maar biecht horen voor Italiaans of Spaans sprekende jongens".

We ontkomen niet aan de indruk, dat pastoor Pallù in onze parochie werkt volgens de principes van het Neo-catechumenaat. Dit is tegengesteld aan hetgeen wat met Mgr. Punt werd besproken rond de aanstelling van Pallù.

Leiding geven, betekent ook luisteren. Meer en meer wekt pastoor Pallù de indruk het verschil niet te weten tussen luisteren en aanhoren. Na te hebben "aanhoord", gaat hij weer verder op zijn eigen spoor: het punt, waar hij gebleven was. Leiding geven is echter ook samenwerken om tot een gemeenschappelijke visie te komen.

CONCLUSIE: Pastoor Pallù geeft amper leiding.

SAMENWERKEN:

Samenwerken met het parochiebestuur en parochievergadering:

Volgens informatie van voormalige bestuursleden heeft pastoor Pallù van het begin af gesteld, dat hij niet van vergaderen houdt. De vergaderingen, die hij heeft met het parochiebestuur, zijn op een enkele vergadering na meestal onplezierig. Er wordt steeds veel kritiek op pastoor Pallù uitgeoefend wat de sfeer niet ten goede komt. Twee bestuursleden zijn inmiddels opgestapt, omdat hun termijn erop zit. Indien ze herkiesbaar zouden zijn, zouden zij zich niet meer beschikbaar stellen. Het vinden van nieuwe bestuursleden blijkt een hele moeilijke zaak te zijn. Steeds horen wij hetzelfde antwoord, dat mensen in deze situatie niet in het bestuur zitting willen nemen

Daar komt nog bij dat pastoor Pallù niet iedereen in het bestuur wil hebben en bij voorkeur mensen, die hem gunstig gezind zijn.

In de vergaderingen, die tot nu toe geweest zijn, heeft pastoor Pallù nog nooit een agendapunt toegevoegd en heeft hij beleidsmatig nog nooit iets ter discussie gesteld.

Pastoor Pallù heeft de verrassende gewoonte om het bestuur letterlijk voor een voldongen feit te stellen. De komst van de gewijde priester Ermanno is exemplarisch: geen overleg met het bestuur, niet met collega's, niet met het dekenaat.

Voor kritiek hierover is pastoor Pallù niet ontvankelijk. Het is alleen maar een stagiair. Dat er verschil is tussen een student en een priester wuift hij weg. Met zijn doen en houding maakt hij duidelijk, dat hij als pastoor een solist is.

Dat is van begin af aan de klacht geweest van het parochiebestuur.

De parochieraadsvergaderingen, waarvan hij voorzitter is, verzuimt hij nogal eens. Steeds door dubbele afspraken, terwijl de betreffende vergaderingen ruim van tevoren door middel van een rooster bekend zijn gemaakt. Zo was hij op een besturenoverleg met de S.O.W - kerken niet aanwezig, terwijl deze datum al een jaar vaststond en het parochiebestuur ook nog eens gastheer was. Uiteindelijk was alleen de secretaris aanwezig op deze vergadering. Dit heeft een slechte indruk gemaakt bij de vertegenwoordigers van de andere kerken.

De algemene indruk bestaat, dat pastoor Pallù zich weinig aantrekt van afspraken en dat zijn visie over SAMEN KERK ZIJN heel anders is dan de visie van de bestuursleden en de leden van de parochievergadering.

CONCLUSIE: Pastoor Pallù werkt amper samen.

Andere overlegsituaties

Het komt regelmatig voor, dat pastoor Pallù dubbele afspraken heeft. Hij komt niet, te laat of maar heel even. Hij wekt de indruk zich niet of nauwelijks te hebben voorbereid en de stukken niet of nauwelijks te hebben gelezen.

Wat wel zijn belangstelling heeft, is de bouwcommissie: het werken aan een indrukwekkend nieuw parochiecentrum. Toen de architect de 3-D tekeningen ophing, rezen de volgende vragen. Heeft pastoor Pallù zich wel voldoende verdiept in het hoe en waarom van dit ontwerp? Kan hij zich voorstellen welke eisen dit stelt, zowel aan inspanning als aan financiële middelen? Hoe denkt hij dat dit door de parochie opgebracht kan worden. De enige steeds weerkerende vraag van pastoor Pallù is: "Wanneer kunnen we beginnen met bouwen?"

SAMENVATTING:

In de parochie heerst verwarring, verdriet en verdeeldheid. Mensen zijn "hun thuis" kwijt. Een enkeling zegt: "Gelukkig, het gaat weer net als vroeger" Het lijkt een terugverlangen naar de kerk van hun jeugd. Kun je het verleden herhalen? De pastorale werksters zijn inmiddels vertrokken. Het andere personeel: De secretariaatsmedewerkster is eveneens vertrokken uit onvrede. Haar beoogde opvolgster heeft zich vanwege de slechte werksfeer teruggetrokken. De gastvrouw (sleutelfiguur) die voor het reilen en zeilen onmisbaar is, is eveneens vertrokken.

In veel werkgroepen overheersen verwarring en verdriet. Er is geen bijeenkomst meer mogelijk zonder dat eerst de moeilijke situatie besproken moet worden, zoals die nu is in onze parochie. Ze voelen en weten zich niet erkend en naar waarde geschat door de pastoor. De uitspraak: "Ik ben blij: jullie hebben goed gewerkt", is beslist onvoldoende. Het bestuur krijgt niet de kans om te besturen. Het is een gaan van incident naar incident. Pastoor M. Pallù berokkent door zijn wijze van handelen en nalaten de parochiegemeenschap ernstig nadeel en brengt haar in verwarring.

Tevens is er sprake van onkunde. Pastoor Pallù is onvoldoende toegerust om de Dionysiusparochie te leiden.

Heerhugowaard. 18 januari 2002.

SITUATIE februari 2004

Bovenstaande is alleen maar erger geworden.

- 4 bestuursleden zijn ontslagen (er is inmiddels een interim-bestuur)
- De eerste communiewerkgroep is voor de helft opgestapt.
- De vormselwerkgroep is opgestapt.
- De redactie van het parochieblad, de Vrije Vaart, is opgestapt.
- Kritische artikelen zijn stelselmatig, per ongeluk etc. zelden of nooit geplaatst. Censuur is er niet, maar het resultaat is het zelfde.
- In september 2003 is de stichting IGD opgericht en de Nieuwsbrieven verschijnen.
- Een deel van de tuinlieden is opgestapt.
- Er is een chronisch gebrek aan kosters.
- 3 lekenvoorgangers zijn geschorst.
- Vanaf zijn aanstelling heeft Pallù geen enkele keer een communieviering van een lekenvoorganger bijgewoond. Quote: "Als priester kan ik dat niet opbrengen."
- 1 catecheet is geschorst
- 1 medewerkster van de stencilploeg is geschorst.
- 1 lid uit het diaconaal beraad en een lid uit het liturgisch beraad is geschorst.
- Veel gezinnen laten zich uitschrijven en zoeken asiel bij buurparochies.
- Veel kinderen uit de H.Dionysiusparochie doen nu hun 1^e communie (zeker 20 kinderen) en H.Vormsel (een tiental) in buurtparochies.
- Veel kinderen worden gedoopt in buurtparochies.
- Uitvaarten gaan via buurtparochies of men regelt zelf iets.
- Nabestaanden vragen bij uitvaarten of een lekenvoorganger de uitvaartviering wil verzorgen. (men wil pastoor Pallù niet)
- De avondwakegroep is geminimaliseerd...
- Er zijn ouders die hun kinderen nu zelf begeleiden naar de 1^e communie.
- De geloofsgemeenschap van de Dionysiusparochie vervreemdt. Bij open en "gesloten" vieringen zie je steeds minder bekende gezichten en steeds meer auto's met nummerborden uit Schagen, Hoorn, Haarlem, Zaanstad.
- Er staat inmiddels een prachtig parochiecentrum, maar de schulden zijn hoog.
- De inkomsten via de kerkbijdrage zijn over 2003 t.o.v. 2002 met 26% gedaald.
-